

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 7/2021
09.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број .., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 3325/2020, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 09.02.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 3325/2020.

Образложење

Предлагач АА из ... је дана 23.01.2021. године, поднео Врховном касационом суду приговор због непоступања истог суда по ревизији изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу, са захтевом да му се утврди повреда права на суђење у разумном року и одлука о изјављеној ревизији достави предлагачу у најкраћем року.

Одлучујући о о приговору у смислу члана 7, 9, 10. и 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка утврђено је да се ради о предмету у поступку заштите права на суђење у разумном року и да је на одлуку Апелационог суда у Нишу Рж г 22/2020 изјављена ревизија, примљена са предметом у Врховни касациони суд дана 03.08.2020. године. Из електронског извештаја о кретању овог предмета, утврђено је да је о овој ревизији, Врховни касациони суд одлучивао у седницама већа одржаних дана 03.09.2020. године и 19.11.2020. године, да је предмет са одлуком предат Одељењу судске праксе дана 07.12.2020. године, а из суда експедован 08.02.2021. године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Одредбом члана 10. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на

суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду наведене законске одредбе у контексту утврђених чињеница, Врховни касациони суд је закључио да поступањем судова у наведеном предмету, предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је његов приговор неоснован. У наведеном периоду нису уочени пропусти судова који би утицали на дужину трајања овог поступка, а то се посебно односи на Врховни касациони суд, где је поступак по изјављеној ревизији спроведен у разумном року.

Имајући у виду наведено, применом члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци.

Судија
Јасминка Станојевић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења предлагач има право жалбе Врховном касационом суду у року од осам дана од дана пријема овог решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић